

*'Wilt ge het huis van Oranje door verheerlijking eeren,
wendt U dan tot de Regentes, wie uw taal niet kan deeren;
maar laat daarmee onze jonge vorstin met rust.'*

Abraham vervolgt zijn brief aan Lien:
*Ik zelf, lieve tante ging ons Koninginnetje verzoeken,
onze stad te gelegener tijd te bezoeken:
maar had ik geweten dat het zo zou zijn gegaan,
ik had het op mijn woord van eer niet gedaan.*

*O, tante, laat dezen brief toch vooral aan niemand lezen,
en vooral niet aan de Regentes,
want het zou mogelijk wezen, dat zij,
kwam haar deze wijze zienswijze onder de oogen
tot hare raadslieden zei:*

*Gij hebt mij bedrogen.
Dit offer van mijn kind werd door Rotterdam niet gevraagd;
waarom hebt gij Haar dan aan die vertooning gewaagd?*

Prikkie past hier de bekende truc toe zogenaamd de dienaren aansprakelijk te stellen voor de fouten van de Majesteit.

Het lintje dat hem kennelijk toch wel hoog zit, zal na deze ontboezeming zijn neus zeker voorbijgaan, want:

*...door de waarheid te spreken, krijg jij, noch een ander, op je jas
een ridderteeken;*

*Au contraire, ze beschouwen je als een revolutionair,
en die soort komt niet in aanmerking voor een kruis of een ster²⁵).*

Smalt had moderne opvattingen. Ook wij kijken niet zonder meewarigheid aan tegen de manier waarop Wilhelmina als tien-, twaalfjarige met moeder op tournee moest het land door. Voor het kind waarschijnlijk alles behalve prettig, een echte jeugd was haar niet gegund, zoals uit 'Eenzaam maar niet alleen' bekend is²⁶). Toch hebben deze bezoeken de populariteit van het Oranjehuis enorm vergroot.

Met het rollenspel waar het constitutionele koningschap aanleiding toe geeft blijft Prikkie moeite houden, dat blijkt ook uit zijn bespreking van de opening der Staten-Generaal in 1891.

*Ook in de kranten hebt U zeker met genoeg gelezen,
dat we met de onthulling der regentes wel tevreden kunnen wezen.*